

kun Hensyn til den Vare, de have Brug for i Øjeblikket, og som der er mindst Tilførsel af i Øjeblikket, og derfor betale de den med den bedste Pris, og denne retter sig selvfølgelig efter den forskellige Tilførsel af forskellige Slags Kreaturer, som til en given Tid tilføres Markedet. Jeg er aldeles overbevist om, at hvad enten vi have rødt eller sort Stempel paa vort Kød, ville de snarere se deraf end tage noget Hensyn dertil, og dertil vil jeg desuden høre, at det forekommer mig, at enhver Udvælger, vi kunne aabne for vore Landbrugsprodukter, maa vi benytte, saa godt som det efter Omstændighederne er muligt. Jeg mener ogsaa, at den lille Kødudførsel, som finder Sted i Øjeblikket, har nogen Betydning, idet der ikke kommer slet saa meget til Hamborg, som der ellers rimeligvis vilde komme. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at dersom vi skulle gaa med til Foranstaltninger, hvorved der skal lægges til Grund, at vi skulle udføre hele vor Kødproduktion til England — der er f. Eks. enkelte Medlemmer i Udvalget, der ere af den Mening — vil jeg dog f. Eks. se hen til de Erfaringer, som ere indhøstede ved Udførselen af vort Faarekød. Resultatet af Faareudførselen er blevet, at Faareavlens er indskrænket til eget Forbrug, og der er mange, der paastaar, at de Priser, vi gennemsnitlig have faaet for vort Kød i England, ere saadanne, at der ikke kan bajes et Landbrug derpaa; det er en Umulighed; større eller mindre Dele af Landbruget ville derved ubetinget komme til at gaa til Grunde eller komme til at se sig om efter andre Erhvervstilder. Jeg skal tilføje, at selvfølgelig tror Mindretallet ikke, at vort Forslag bliver vedtaget her i Dag; men vi have det Haab, at der muligvis kunde ske en Vending der hen imod. For det Tilfældes Skyld, at det imidlertid virkelig skulde blive vedtaget, maa jeg sige, at der er en formel Fejl ved vort Forslag, idet vi have glemt Forslagets Titel; men vi love da, at det skal blive ændret til tredje Behandling. Jeg skal herved anbefale Mindretallets Indstilling til Vedtagelse.

J. K. Larsen: Jeg skal tillade mig med nogle faa Ord at omtale de Vendinger, som jeg har stillet. Forslag Nr. 1 giver ikke Anledning til nogen Omtale, og Forslagene Nr. 2 og 3 falde selvfølgelig bort, hvis Udvalgslertallets Forslag vedtages. For saa vidt dette sker, skal jeg tillade mig med Hensyn til mit Forslag Nr. 4 at bemærke, at det formentlig vil komme ind i Loven som § 3, saa at Udvalgslertallets § 3 maa blive § 4. Det har været min

Opgave ved mit Forslag Nr. 4 at faa en ny Slutningsparagraf ind i Loven, som kunde give denne en videregaaende Betydning, end det forelagte Regeringsforslag tilfugter. Som de Herrer ville se, tager mit Forslag ogsaa Sigte paa, den indenlandste Kødhandel; jeg tror, der kan være al Anledning til at gøre noget i den Henseende, og jeg tror, at her er Lejlighed til, at vi kunne gøre det. Under de nuværende vanskelige Eksportforhold er det en given Ting, at vi maa se at gøre, hvad vi kunne, for at vort indenlandste Marked, ikke alene for at sikre os det, men ogsaa for, at det kan arbejde sundt og roligt og virke gavnlig for Kødhandlen; jeg tror, der er Anledning til at se, om vi kunne bidrage noget til at lede den indenlandste Kødhandel ind i et andet Spor, fordi jeg tror, at den enkelte Steder ikke er saadan, som den burde være. Det eneste store indenlandste Kødmarked, vi have, er jo Kjøbenhavns Kvægtorb, og det vil ikke være de Herrer ubekendt, hvorledes Forholdet der i en Arrække har givet Anledning til megen Misfornøjelse, idet der nemlig paa Kjøbenhavns Kvægtorb i en Arrække har eksisteret en Ring af Kommissionærer og Mellemandlere og af Kommissionærer og Slagtere, som faktisk har gjort saa at sige den hele Handel nominal. Kommissionærerne og Mellemandlerne sætte Prisen over for Producenterne, og Kommissionærerne og Slagterne bestemme Prisen lige over for Konsumenterne. Det vil altsaa ses, at her er stiftet et Forhold, som er til overordentlig Stade for Landboerne samtidig med, at det er til stor Stade for den københavnske Befolkning, der selv i saadanne Tider som nu, hvor Kødet er overordentlig billigt, maa betale overordentlig høje Priser for Kød. Dette har ogsaa haft til Følge, at man af de statistiske Oplysninger, som Kjøbenhavns Magistrat udgiver, har set, at Kødforbruget gaar ned i Kjøbenhavn, og det uagtet Befolkningen er tiltagen, og uagtet Kødpriserne efter de naturlige Forhold maatte være saa lave, at man ikke skulde tro, at disse kunde afholde den københavnske Befolkning fra at bruge Kød fremfor andre Levnedsmidler. Denne Ring her paa Kjøbenhavns Kvægtorb er bleven gjort til Genstand for en Undersøgelse af de samvirkende sjællandske Landboforeninger, og der findes en Afhandling om hele dette Spørgsmaal i „Ugeskrift for Landmænd“ for 1893 Side 690, en Afhandling, som jeg anbefaler ærede Medlemmer at gennemlæse. Den omhandler et Andragende, som er indgivet til Indenrigsministeren, og den ærede Indenrigsminister er altsaa ogsaa